

Een Stem van Paardenhaar Azulpress, 2014 Maastricht/Amsterdam

Introductie

In september 2012 reisden dichter/beeldend kunstenaar Lies van Gasse en Bas Kwakman, directeur van Poetry International Rotterdam, samen met een groep internationale dichters door Mongolië. Ze namen deel aan het internationale poëziefestival Altan Guruus, dat niet alleen in de hoofdstad Ulaanbaatar, maar ook in kleine steden, dorpen, gehuchten en zelfs eenzame tenten in de Gobi woestijn werd gehouden. Toen bleek dat beiden de overweldigende indrukken van de reis al tekenend en schrijvend verwerkten, besloten ze om samen een boek te maken. *Een stem van paardenhaar* brengt de poëzie van Lies Van Gasse, het proza van Bas Kwakman en het beeldend werk van beiden samen. Dit levert een uniek en persoonlijk beeld op van een reis door een land van een betoverende schoonheid. Een land waar mens, dier en natuur op een onnadrukkelijke wijze in harmonie lijken te leven. Waar de moderne Westerse cultuur op soms bizarre wijze in balans wordt gebracht met eeuwenoude tradities en gebruiken. Dit is een boek over de plek waar de jacht begint, over een man die over het rode grind van de hemel rolt en droomt over de rally Parijs - Dakar, over de K1-vechter en de sjamaan, over melk die over

manshoge borsten wordt gesprekend, over de taal op het schild van de Zwarte Pad en de toeristentunnel door de buik van Djenghis Kahn. Over wokdka van kamelenmelkstremsel, ronde tenten van vilt en wol en over de liederen die 's avonds door de kamelen worden gezongen.

Lies Van Gasse

Lies van Gasse (1983), is dichtster, beeldend kunstenaar en leraar. Ze schreef de bundels Hetzelfde gedicht steeds weer, Brak de waterdrager en Wenteling. Met Brak de waterdrager won ze de prijs van de provincie Oost-Vlaanderen voor poëzie, met Wenteling werd ze genomineerd voor de Pernathprijs. Van Gasse profileert zich ook met mengvormen van poëzie en beeld. Zo verraste ze met de graphic poems Sylvia en Waterdicht, waarvan de tekeningen werden getoond op Watou 2011. Samen met Annemarie Estor schreef ze aan het multimediale epos Hauser.